

PADOMES DIREKTĪVA 2008/114/EK

(2008. gada 8. decembris)

par to, lai apzinātu un noteiktu Eiropas Kritiskās infrastruktūras un novērtētu vajadzību uzlabot to aizsardzību

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 308. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Eiropadome 2004. gada jūnijā lūdza sagatavot vispārēju kritisko infrastruktūru aizsardzības stratēģiju. Tālab Komisija 2004. gada 20. oktobrī pieņēma Paziņojumu "Kritisko infrastruktūru aizsardzība cīņā pret terorismu", kurā ir ierosināti pasākumi, kas varētu uzlabot Eiropas spēju novērst teroristu uzbrukumus kritiskām infrastruktūrām, palielināt gatavību tādiem uzbrukumiem un uzlabot spēju reaģēt uz tiem.
- (2) Komisija 2005. gada 17. novembrī pieņēma Zaļo grāmatu par Eiropas programmu kritiskas infrastruktūras aizsardzībai, kurā piedāvāti politikas risinājumi par minētās programmas un kritiskās infrastruktūras brīdinājuma informācijas tīkla izveidi. Saņemtajās atsauksmēs par Zaļo grāmatu bija uzsvērts papildu ieguldījums, ko dotu Kopienas programma kritiskās infrastruktūras aizsardzībai. Šajās atsauksmēs atzīts, ka jāuzlabo kritiskās infrastruktūras aizsardzības spējas Eiropā un jāpalīdz mazināt kritisko infrastruktūru neaizsargātību. Tika uzsvērts tādu pamatprincipu nozīme kā subsidiaritāte, proporcionalitāte, papildināmība un dialogs ar ieinteresētajām personām.
- (3) Tieslietu un iekšlietu padome 2005. gada decembrī aicināja Komisiju iesniegt priekšlikumu par Eiropas kritiskās infrastruktūras aizsardzības programmu (EKIAP) un

nolēma, ka tai būtu jāņem vērā apdraudējumu daudzveidība, īpaši pievēršoties terorisma draudu novēršanai. Saskaņā ar šo pieeju kritiskās infrastruktūras aizsardzībā būtu jāņem vērā cilvēka izraisītas katastrofas, tehnoloģiski draudi un dabas katastrofas, bet galvenā uzmanība būtu jāpievērš terorisma draudu novēršanai.

- (4) Padome 2007. gada aprīlī pieņēma secinājumus par Eiropas kritiskās infrastruktūras aizsardzības programmu, kuros tā vēlreiz uzvēra, ka galvenokārt dalībvalstis ir atbildīgas par pasākumu pārvaldību kritisko infrastruktūru aizsardzībai savā teritorijā, un vienlaikus puda gandarījumu par Komisijas centieniem izstrādāt Eiropas procedūru, lai apzinātu un noteiktu Eiropas kritiskās infrastruktūras (EKI) un novērtētu vajadzību uzlabot to aizsardzību.
- (5) Šī direktīva ir pirmais solis, lai pakāpeniski apzinātu un noteiktu EKI un novērtētu vajadzību uzlabot to aizsardzību. Tādēļ šajā direktīvā galvenā uzmanība ir pievērsta enerģētikas un transporta nozarēm, un to vajadzētu pārskatīt, lai novērtētu tās ietekmi un vajadzību iekļaut tās darbības jomā citas nozares, *inter alia* informācijas un komunikāciju tehnoloģiju (IKT) nozari.
- (6) Primārā un galvenā atbildība par EKI aizsardzību ir dalībvalstīm un šo infrastruktūru īpašniekiem/apsaimniekotājiem.
- (7) Kopienā ir vairākas kritiskās infrastruktūras, kuru darbības traucējumiem vai iznīcināšanai būtu nopietna pārrobežu ietekme. Tā varētu būt arī pārrobežu ietekme vairākās nozarēs, kas izriet no saistītu infrastruktūru savstarpējas atkarības. Šādas EKI būtu jāapzina un jānosaka, piemērojot vienotu procedūru. Šādu infrastruktūru drošības prasību novērtēšana būtu jāveic, izmantojot vienotus minimālos kritērijus. Divpusējas dalībvalstu sadarbības shēmas kritisko infrastruktūru aizsardzības jomā ir labi funkcionējoši un efektīvi līdzekļi, lai risinātu jautājumus saistībā ar pārrobežu kritiskajām infrastruktūrām. EKIAP būtu jāizstrādā, balstoties uz šādu sadarbību. Informācija, kas vajadzīga, lai konkrētu infrastruktūru noteiktu kā EKI, būtu jāklasificē attiecīgā līmenī saskaņā ar Kopienas un dalībvalstu spēkā esošajiem tiesību aktiem.

⁽¹⁾ 2007. gada 10. jūlija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).
⁽²⁾ OV C 116, 26.5.2007., 1. lpp.

- (8) Tā kā kritiskās infrastruktūras aizsardzības jomā dažādās nozarēs ir uzkrāta konkrēta pieredze un zināšanas un pastāv īpašas prasības, Kopienas pieeja kritiskās infrastruktūras aizsardzībai būtu jāizstrādā un jāsteno, ņemot vērā nozaru īpatnības un spēkā esošos pasākumus konkrētās nozarēs, tostarp tos, kas jau pastāv Kopienas, valstu un reģionālā līmenī, kā arī attiecīgā gadījumā esošo kritisko infrastruktūru īpašnieku/apsaimniekotāju savstarpēji noslēgtos pārrobežu palīdzības līgumus. Ņemot vērā ārkārtīgi būtisko privātā sektora dalību apdraudējumu pārraudzībā un pārvaldībā, kā arī uzņēmējdarbības nepārtrauktības plānošanā un katastrofu seku novēršanā, ar Kopienas pieeju ir jāveicina pilnīga privātā sektora iesaiste.
- (9) Enerģētikas nozares un jo īpaši elektroenerģijas ražošanas un pārvades metožu jomā (attiecībā uz elektroenerģijas piegādēm) saprot, ka gadījumos, kad tas uzskatāms par lietderīgu, elektroenerģijas ražošana var ietvert kodolelektrostaciju elektroenerģijas pārvades daļas, bet neietver pašus kodolelementus, uz kuriem attiecas attiecīgi tiesību akti par kodolenerģiju, tostarp nolīgumi un Kopienas tiesību akti.
- (10) Šī direktīva papildina Kopienas līmenī un dalībvalstīs spēkā esošus nozaru pasākumus. Būtu jāturpina izmantot jau ieviestos Kopienas mehānismus, tādējādi sekmējot šīs direktīvas vispārēju īstenošanu. Būtu jāvairās no dažādu tiesību aktu vai noteikumu dublēšanās vai savstarpējām pretrunām.
- (11) Visās noteiktajās EKI vajadzētu būt apsaimniekotāju drošības plāniem (ADP) vai līdzvērtīgiem pasākumiem, kas ietver nozīmīgu objektu apzināšanu, apdraudējumu novērtēšanu un pretpasākumu un procedūru apzināšanu, atlasī un prioritāšu noteikšanu. Lai izvairītos no lieka darba un dublēšanas, katrai dalībvalstij vispirms būtu jānovērtē, vai noteiktu EKI īpašniekiem/apsaimniekotājiem ir atbilstoši ADP vai līdzīgi pasākumi. Ja šādu plānu nav, katrai dalībvalstij būtu jāveic nepieciešamās darbības, lai nodrošinātu attiecīgu pasākumu izstrādi. Katra dalībvalsts pati lemj par piemērotāko rīcības veidu attiecībā uz ADP izstrādi.
- (12) Pasākumi, principi, pamatnostādnes, tostarp Kopienas pasākumi, kā arī divpusējas un/vai daudzpusējas sadarbības shēmas, kas paredz ADP līdzīgu vai līdzvērtīgu plānu, vai drošības sadarbības koordinātoru vai līdzvērtīgu amatpersonu, būtu jāuzskata par tādiem, kas izpilda šīs direktīvas prasības attiecībā uz ADP vai drošības sadarbības koordinātoru.
- (13) Lai veicinātu sadarbību un saziņu ar attiecīgajām valstu kritisko infrastruktūru aizsardzības iestādēm, visām noteiktajām EKI būtu jānorāda drošības sadarbības koordinātori. Lai izvairītos no nevajadzīga darba un dublēšanas, katrai dalībvalstij vispirms būtu jānoskaidro, vai noteikto EKI īpašnieki/apsaimniekotāji jau ir norādījuši drošības sadarbības koordinātoru vai līdzvērtīgu amatpersonu. Ja šāda drošības sadarbības koordinātorā nav, katrai dalībvalstij būtu jāveic nepieciešamās darbības, lai nodrošinātu attiecīgu pasākumu izpildi. Katra dalībvalsts pati lemj par piemērotāko rīcības veidu attiecībā uz drošības sadarbības koordinātoru noteikšanu.
- (14) Lai efektīvi apzinātu apdraudējumu, draudus un neaizsargātību konkrētās nozarēs, ir vajadzīga gan EKI īpašnieku/apsaimniekotāju un dalībvalstu, gan arī dalībvalstu un Komisijas savstarpēja saziņa. Katrai dalībvalstij būtu jāapkopo informācija par EKI, kuras atrodas tās teritorijā. Komisijai no dalībvalstīm būtu jāsaņem vispārēja informācija par apdraudējumu, draudiem un neaizsargātību nozarēs, kurās ir apzinātas EKI, attiecīgā gadījumā ietverot arī informāciju par šo EKI iespējamiem uzlabojumiem un vairāku nozaru savstarpēju atkarību, un šo informāciju Komisija vajadzības gadījumā varētu izmantot, izstrādājot konkrētus priekšlikumus EKI aizsardzības uzlabošanai.
- (15) Lai veicinātu EKI aizsardzības uzlabojumus, var izstrādāt vienotu metodiku, ar ko identificētu un klasificētu apdraudējumu un draudus infrastruktūras objektiem un to neaizsargātību.
- (16) EKI īpašniekiem/apsaimniekotājiem, izmantojot galvenokārt attiecīgās dalībvalstu iestādes, vajadzētu būt piekļuvei paraugpraksi un metodikai attiecībā uz kritiskās infrastruktūras aizsardzību.
- (17) Lai EKI efektīvi aizsargātu, nepieciešama saziņa, darba koordinācija un sadarbība valstu un Kopienas mērogā. Vislabāk to var nodrošināt, katrā dalībvalstī ieceļot Eiropas kritiskās infrastruktūras aizsardzības kontaktpersonas (EKIA kontaktpersonas), kam Eiropas kritiskās infrastruktūras aizsardzības jautājumi būtu jākoordinē attiecīgajā valstī, kā arī ar citām dalībvalstīm un Komisiju.

(18) Lai attīstītu Eiropas kritiskās infrastruktūras aizsardzības darbības jomās, kurās vajadzīga konfidencialitāte, ir lietderīgi nodrošināt saskaņotu un drošu informācijas apmaiņu sakarā ar šo direktīvu. Attiecībā uz tādiem specifiskiem faktiem par kritiskās infrastruktūras objektiem, kurus var izmantot, plānojot un īstenojot pasākumus, lai kritiskās infrastruktūras iekārtām radītu nepieļaujamas sekas, svarīgi ir ievērot konfidencialitātes noteikumus atbilstīgi spēkā esošiem attiecīgās valsts tiesību aktiem vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem⁽¹⁾. Klasificēta informācija būtu jāaizsargā saskaņā ar attiecīgiem Kopienas un dalībvalstu tiesību aktiem. Dalībvalstīm un Komisijai būtu jāievēro dokumentu attiecīgā drošības klasifikācijas pakāpe, ko tam piešķīris dokumenta autors.

(19) Informācijas apmaiņai attiecībā uz EKI būtu jānotiek uzticības un drošības gaisotnē. Informācijas apmaiņai vajadzīga savstarpēja uzticēšanās, lai uzņēmumi un organizācijas zinātu, ka to sniegtā slepenā un konfidencialā informācija būs pietiekami aizsargāta.

(20) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus – proti, izstrādāt EKI apzināšanas un noteikšanas procedūru un vienotu pieeju, lai izvērtētu vajadzību uzlabot šādu infrastruktūru aizsardzību – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās rīcības mēroga dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu, šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

(21) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas īpaši noteikti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo direktīvu izveido procedūru, lai apzinātu un noteiktu Eiropas kritiskās infrastruktūras (EKI), un vienotu pieeju, lai izvērtētu vajadzību uzlabot šādu infrastruktūru aizsardzību, tādējādi veicinot cilvēku aizsardzību.

⁽¹⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

- a) "kritiskā infrastruktūra" ir dalībvalstīs izvietoti objekti, sistēmas vai to daļas, kuras ir būtiskas, lai nodrošinātu svarīgu sabiedrības funkciju darbību, cilvēku veselības aizsardzību, drošumu, drošību, cilvēku ekonomisko vai sociālo labklājību, un kuru darbības traucējumi vai iznīcināšana būtiski ietekmētu attiecīgo dalībvalsti, jo tā nespētu turpmāk nodrošināt šo funkciju īstenošanu;
- b) "Eiropas kritiskā infrastruktūra" jeb "EKI" ir dalībvalstīs izvietota kritiskā infrastruktūra, kuras darbības traucējumi vai iznīcināšana būtiski ietekmētu vismaz divas dalībvalstis. Šādas ietekmes nozīmīgumu novērtē pārnozaru kritēriju izteiksmē. Tas ietver arī sekas, ko rada vairāku nozaru atkarība no cita veida infrastruktūras;
- c) "apdraudējumu analīze" ir apsvērumi par attiecīgiem apdraudējuma scenārijiem, lai izvērtētu neaizsargātības pakāpi un ietekmi, ko varētu radīt kritiskās infrastruktūras darbības traucējumi vai tās iznīcināšana;
- d) "slepena informācija saistībā ar kritiskās infrastruktūras aizsardzību" ir tādi fakti par kritisko infrastruktūru, kurus to izpaušanas gadījumā varētu izmantot, plānojot darbības vai rīkojoties ar mērķi traucēt kritiskās infrastruktūras iekārtu darbību vai iznīcināt tās;
- e) "aizsardzība" ir visas darbības, ar ko nodrošina kritisko infrastruktūru funkcionalitāti, darbības nepārtrauktību un integritāti, lai novērstu, mazinātu un neitralizētu draudus, apdraudējumu vai neaizsargātību;
- f) "EKI īpašnieki/apsaimniekotāji" ir struktūras, kas ir atbildīgas par ieguldījumiem tādos konkrētos objektos, sistēmās vai to daļās un/vai par to ikdienas darbību, kuri saskaņā ar šo direktīvu ir noteikti kā EKI.

3. pants

EKI apzināšana

1. Saskaņā ar III pielikumā izklāstīto procedūru, katra dalībvalsts apzina iespējamās EKI, kas atbilst pārnozaru un nozaru kritērijiem un 2. panta a) un b) punktā izklāstītajām definīcijām.

Komisija pēc dalībvalstu pieprasījuma var palīdzēt tām apzināt iespējamās EKI.

Komisija var pievērst attiecīgo dalībvalstu uzmanību iespējamai kritiskajai infrastruktūrai, ko varētu uzskatīt par atbilstošu prasībām, lai to noteiktu kā EKI.

Dalībvalstis un Komisija nepārtraukti turpina apzināt iespējamās EKI.

2. Šā panta 1. punktā minētie pārnozaru kritēriji ir:

- a) zaudējumu kritērijs (nosaka pēc iespējamā bojājājušo vai ievainoto skaita);
- b) ekonomiskās ietekmes kritērijs (nosaka pēc saimniecisko zaudējumu apmēra un/vai preču vai pakalpojumu kvalitātes samazināšanās, tostarp pēc iespējamās ietekmes uz vidi);
- c) sabiedriskās ietekmes kritērijs (nosaka pēc ietekmes uz sabiedrības uzticību, pēc fiziskām ciešanām un ikdienas dzīves traucējumiem, tostarp pēc būtisku pakalpojumu zaudēšanas).

Pārnozaru kritēriju robežvērtību pamatā ir konkrētas infrastruktūras darbības traucējumu vai iznīcināšanas seku nopietnība. Precīzas robežvērtības, kas piemērojamas pārnozaru kritērijiem, katrā atsevišķā gadījumā nosaka tās dalībvalstis, kuras ir saistītas ar attiecīgo kritisko infrastruktūru. Dalībvalstis katru gadu informē Komisiju par infrastruktūru skaitu katrā nozarē, par kuru notikušas sarunas attiecībā uz pārnozaru kritēriju robežvērtībām.

Nozaru kritēriji ņem vērā konkrētu EKI nozaru pazīmes.

Komisija kopā ar dalībvalstīm izstrādā pamatnostādnes pārnozaru un nozaru kritēriju piemērošanai un aptuvenas robežvērtības, ko izmanto, lai apzinātu EKI. Kritērijus klasificē. Pamatnostādņu lietošana dalībvalstīm nav obligāta.

3. Šo direktīvu īsteno enerģētikas un transporta nozarēs. Apakšnozares ir norādītas I pielikumā.

Ja tas tiek atzīts par piemērotu, kā arī saistībā ar šīs direktīvas pārskatīšanu, kā paredzēts 11. pantā, var apzināt citas nozares, kurās īsteno šo direktīvu. Prioritāti piešķir IKT nozarei.

4. pants

EKI noteikšana

1. Katra dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis, kuras var būtiski ietekmēt kāda iespējamā EKI, par šo EKI un iemesliem, kāpēc tā ir noteikta kā iespējamā EKI.

2. Dalībvalstis, kuru teritorijā atrodas iespējamā EKI, iesaistās divpusējās un/vai daudzpusējās pārrunās ar citām dalībvalstīm, kuras iespējamā EKI var būtiski ietekmēt. Komisija var piedalīties šajās pārrunās, tomēr tai nav piekļuves sīki izstrādātai informācijai, kas ļautu nepārprotami apzināt attiecīgo infrastruktūru.

Ja dalībvalstij ir iemesls uzskatīt, ka to var būtiski ietekmēt iespējamā EKI, kuru kā kritisku nav apzinājusi tā dalībvalsts, kuras teritorijā šī iespējamā EKI atrodas, tad tā var informēt Komisiju par vēlmi iesaistīties divpusējās un/vai daudzpusējās pārrunās par šo jautājumu. Komisija nekavējoties šo vēlmi paziņo attiecīgajai dalībvalstij, kuras teritorijā atrodas iespējamā EKI, un cenšas veicināt to, lai abas puses panāktu vienošanos.

3. Dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas iespējamā EKI, nosaka to kā EKI pēc tam, kad ir panākta savstarpēja vienošanās starp šo dalībvalsti un attiecīgajām dalībvalstīm, kuras var būt būtiski ietekmētas.

Ir vajadzīga tās dalībvalsts piekrišana, kuras teritorijā atrodas infrastruktūra, ko paredzēts noteikt kā EKI.

4. Dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas noteiktā EKI, katru gadu informē Komisiju par katrā nozarē noteikto EKI skaitu un par to, cik dalībvalstis ir atkarīgas no katras noteiktās EKI. Precīza informācija par EKI ir zināma vienīgi dalībvalstīm, kuras attiecīgā EKI var būtiski ietekmēt.

5. Dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas EKI, informē attiecīgās infrastruktūras īpašnieku/apsaimniekotāju par to, ka tā noteikta kā EKI. Informāciju par infrastruktūras noteikšanu kā EKI klasificē atbilstīgā līmenī.

6. EKI apzināšanu un noteikšanu saskaņā ar 3. pantu un šo pantu pabeidz līdz 2011. gada 12. janvārim un regulāri pārskata.

5. pants

Apsaimniekotāju drošības plāni

1. Apsaimniekotāja drošības plāna (ADP) procedūrā apzina EKI kritiskās infrastruktūras objektus un to, kādus drošības risinājumus izmanto vai īsteno, lai nodrošinātu to aizsardzību. Minimālais jautājumu loks, kas jārisina EKI ADP procedūrā, ir izklāstīts II pielikumā.

2. Dalībvalstis izvērtē, vai katrai tās teritorijā esošajai noteiktajai EKI ir ADP vai līdzvērtīgi pasākumi, ar ko risina II pielikumā noteiktos jautājumus. Ja dalībvalsts konstatē, ka šādi ADP vai līdzvērtīgi pasākumi ir ieviesti un tiek regulāri atjaunināti, tad turpmāka īstenošanas rīcība nav nepieciešama.

3. Ja dalībvalsts konstatē, ka šādi ADP vai līdzvērtīgi pasākumi nav izstrādāti, tā, izmantojot pasākumus, kurus tā uzskata par atbilstošiem, nodrošina ADP vai līdzvērtīgu pasākumu izstrādi, ar ko risina II pielikumā noteiktos jautājumus.

Visas dalībvalstis nodrošina ADP vai līdzvērtīgu pasākumu ieviešanu un regulāru pārskatīšanu viena gada laikā pēc tam, kad kritiskā infrastruktūra ir noteikta kā EKI. Šo laikposmu izņēmuma gadījumos var pagarināt, vienojoties ar attiecīgo dalībvalsts iestādi un informējot par to Komisiju.

4. Ja attiecībā uz EKI jau ir paredzēti uzraudzības vai pārraudzības pasākumi, šis pants neietekmē šos pasākumus, un attiecīgā šajā pantā minētā dalībvalsts iestāde saskaņā ar šiem pasākumiem ir uzraudzības iestāde.

5. Ja konkrētā nozarē ir ievēroti pasākumi, tostarp Kopienas pasākumi, kas prasa vai kuros minēta vajadzība pēc ADP līdzīga vai līdzvērtīga plāna un ir paredzēta šāda plāna uzraudzība, ko nodrošina attiecīgā iestāde, tad šādus pasākumus uzskata par tādiem, ar ko dalībvalstis izpilda visas prasības, kuras paredzētas šajā pantā vai pieņemtas saskaņā ar to. Šīs direktīvas 3. panta 2. punktā minētās piemērošanas pamatnostādnes ietver šādu pasākumu indikatīvu sarakstu.

6. pants

Drošības sadarbības koordinatori

1. Drošības sadarbības koordinators darbojas kā kontaktpersona drošības jautājumos starp EKI īpašnieku/apsaimniekotāju un attiecīgo dalībvalsts iestādi.

2. Katra dalībvalsts izvērtē, vai katrā noteiktajā EKI, kas atrodas tās teritorijā, ir iecelts drošības sadarbības koordinators vai līdzvērtīga amatpersona. Ja dalībvalsts konstatē, ka šāds drošības sadarbības koordinators vai līdzvērtīga amatpersona ir iecelta, tad turpmāka īstenošanas rīcība nav nepieciešama.

3. Ja dalībvalsts konstatē, ka noteiktajā EKI nav iecelts drošības sadarbības koordinators vai līdzvērtīga amatpersona, tā jebkuriem piemērotiem līdzekļiem nodrošina drošības sadarbības koordinators vai līdzvērtīgas amatpersonas iecelšanu.

4. Lai nodrošinātu attiecīgas informācijas apmaiņu par apzinātiem apdraudējumiem un draudiem saistībā ar attiecīgo EKI, katra dalībvalsts izveido atbilstošu mehānismu saziņai starp attiecīgo dalībvalsts iestādi un drošības sadarbības koordinators vai līdzvērtīgo amatpersonu. Šis saziņas mehānisms neskar valsts prasības attiecībā uz piekļuvi slepenai un klasificētai informācijai.

5. Ja konkrētā nozarē ir ievēroti pasākumi, tostarp Kopienas pasākumi, ar kuriem prasa, lai būtu drošības sadarbības koordinators vai līdzvērtīga amatpersona, vai kuros minēta vajadzība pēc šāda koordinators, tad šādus pasākumus uzskata par tādiem, ar ko dalībvalstis izpilda visas prasības, kas paredzētas šajā pantā vai pieņemtas saskaņā ar to. 3. panta 2. punktā minētās piemērošanas pamatnostādnes ietver šādu pasākumu indikatīvu sarakstu.

7. pants

Pārskatu iesniegšana

1. Katra dalībvalsts viena gada laikā pēc EKI noteikšanas savā teritorijā kritiskās infrastruktūras apakšnozarēs veic šo EKI apakšnozaru apdraudējumu novērtējumu.

2. Katra dalībvalstis reizi divos gados kopsavilkuma formā iesniedz Komisijai vispārējus datus par apdraudējuma, draudu un neaizsargātības veidiem katrā EKI nozarē, kurā saskaņā ar 4. pantu apzināta kāda EKI, kas atrodas attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm var izstrādāt šādu pārskatu vienotu formu.

Katru pārskatu klasificē attiecīgā līmenī, kādu pārskata iesniedzēja dalībvalsts uzskata par vajadzīgu.

3. Pamatojoties uz 2. punktā minētajiem pārskatiem, Komisija un dalībvalstis katrā nozarē izvērtē, vai attiecībā uz EKI būtu jāparedz turpmāki aizsardzības pasākumi Kopienas līmenī. Šo procesu veic saistībā ar šīs direktīvas pārskatīšanu, kā noteikts 11. pantā.

4. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm var izstrādāt kopējas metodikas pamatnostādnes, lai katrā nozarē veiktu apdraudējumu analīzi saistībā ar EKI. Šādu pamatnostādņu lietošana dalībvalstīm nav obligāta.

8. pants

Komisijas atbalsts EKI jomā

Komisija ar attiecīgās dalībvalsts iestādes starpniecību atbalsta noteikto EKI īpašniekus/apsaimniekotājus, nodrošinot piekļuvi pieejamajai paraugpraksi un metodikai, kā arī papildu mācības un informācijas apmaiņu par jaunākajām tehnikas līdzekļu attīstības tendencēm kritiskās infrastruktūras aizsardzības jomā.

9. pants

Slepena informācija saistībā ar Eiropas kritiskās infrastruktūras aizsardzību

1. Jebkurai personai, kas saskaņā ar šo direktīvu dalībvalsts vai Komisijas vārdā rīkojas ar klasificētu informāciju, ir atbilstīga līmeņa drošības pielaide.

Dalībvalstis, Komisija un attiecīgās uzraudzības struktūras nodrošina, lai dalībvalstīm vai Komisijai iesniegtu slepenu informāciju saistībā ar Eiropas kritiskās infrastruktūras aizsardzību neizmantojot citiem nolūkiem kā tikai kritisko infrastruktūru aizsardzībai.

2. Šo pantu arī piemēro informācijai, kas nav rakstiska un ar ko apmainās sanāsmēs, kurās apspriež slepenus jautājumus.

10. pants

Eiropas kritiskās infrastruktūras aizsardzības kontaktpersonas

1. Katra dalībvalsts ieceļ Eiropas kritiskās infrastruktūras aizsardzības kontaktpersonu (EKIA kontaktpersona).

2. EKIA kontaktpersona koordinē Eiropas kritiskās infrastruktūras aizsardzības jautājumus attiecīgā dalībvalstī, ar citām dalībvalstīm un Komisiju. EKIA kontaktpersonas iecelšana neliedz citām dalībvalsts iestādēm iesaistīties Eiropas kritiskās infrastruktūras aizsardzības jautājumu risināšanā.

11. pants

Pārskatīšana

Šīs direktīvas pārskatīšanu sāk 2012. gada 12. janvārī.

12. pants

Īstenošana

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai līdz 2011. gada 12. janvārim izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju un dara zināmu minēto noteikumu tekstu kopā ar atbilstības tabulu, kur atspoguļota atbilstība starp minētajiem noteikumiem un šo direktīvu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

13. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

14. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2008. gada 8. decembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
B. KOUCHNER

I PIELIKUMS

EKI nozaru saraksts

Nozare	Apakšnozare	
I. Enerģētika	1. Elektroenerģija	Infrastruktūras un iekārtas elektroenerģijas ražošanai un pārvadei, attiecībā uz elektroenerģijas piegādēm
	2. Nafta	Naftas ražošana, rafinēšana, pārstrāde, uzglabāšana un sadale, izmantojot cauruļvadus
	3. Gāze	Gāzes ražošana, rafinēšana, pārstrāde, uzglabāšana un sadale, izmantojot cauruļvadus SDG termināļi
II. Transports	4. Autopārvadājumi 5. Dzelzceļa pārvadājumi 6. Gaisa pārvadājumi 7. Pārvadājumi pa iekšējiem ūdensceļiem 8. Pārvadājumi pa tāljūras un piekrastes ūdeņiem un ostas	

Tādu kritisko infrastruktūru apzināšanu, kuras var noteikt kā EKI, dalībvalstis veic saskaņā ar 3. pantu. Tāpēc EKI nozaru saraksts pats par sevi nerada pienākumu katrā nozarē noteikt EKI.

II PIELIKUMS

EKI ADP PROCEDŪRA

Apsaimniekotāja drošības plānā apzina kritiskas infrastruktūras objektus un drošības risinājumus, ko izmanto vai īsteno, lai nodrošinātu to aizsardzību. EKI ADP procedūrā attieksies uz vismaz šādām darbībām:

- 1) nozīmīgu objektu apzināšana;
- 2) apdraudējumu analīze, kurā ņemti vērā lielāko draudu scenāriji, katra objekta neaizsargātības pakāpe un iespējamās sekas; un
- 3) pretpasākumu un procedūru apzināšana, atlase un prioritāšu noteikšana, nošķirot šādus pasākumus:
 - pastāvīgi drošības pasākumi, ar ko nosaka obligātus ieguldījumus un līdzekļus drošībai, kurus ir būtiski izmantot visu laiku. Šajā plāna daļā būs informācija par vispārējiem pasākumiem, tehniskiem pasākumiem (tostarp atklāšanas, piekļuves kontroles, aizsardzības un preventīvu līdzekļu uzstādīšana); organizatoriskiem pasākumiem (tostarp par procedūras brīdinājumiem un pasākumiem krīzes pārvarēšanai), kontroles un pārbaudes pasākumiem, sakaru pasākumiem, izpratnes veicināšanas un mācību pasākumiem un informācijas sistēmu drošības pasākumiem,
 - diferencēti drošības pasākumi, kurus var aktivizēt atbilstoši attiecīgajam apdraudējuma un draudu līmenim.

III PIELIKUMS

Procedūra, kā dalībvalstis apzina kritiskās infrastruktūras, kuras saskaņā ar 3. pantu var noteikt kā EKI

Šīs direktīvas 3. pantā prasīts, lai katra dalībvalsts apzina kritiskās infrastruktūras, kuras var noteikt kā EKI. Katra dalībvalsts izpilda minēto procedūru, veicot turpmāk norādītās secīgās darbības.

Iespējamo EKI, kas neatbilst kādai no uzskaitītajām secīgām darbībām, neuzskata par EKI, un tai neturpina piemērot procedūru. Ja iespējamā EKI atbilst prasībām, tai piemēro procedūras turpmākos posmus.

1. darbība

Katra dalībvalsts piemēro nozaru kritērijus, lai katrā nozarē sākotnēji izvēlētos kritiskās infrastruktūras.

2. darbība

Katra dalībvalsts piemēro 2. panta a) punktā noteikto kritiskās infrastruktūras definīciju iespējamajai EKI, kas apzināta, veicot 1. darbību.

Ietekmes nozīmīgumu nosaka, vai nu izmantojot attiecīgās valsts metodes kritisko infrastruktūru apzināšanai, vai arī izmantojot pārnozaru kritērijus, attiecīgajā valsts līmenī. Ja infrastruktūra nodrošina nozīmīgu pakalpojumu sniegšanu, tad ņem vērā, vai ir iespējami alternatīvi pakalpojumi un to, kāds ir pakalpojuma darbības pārtraukuma/atjaunošanas ilgums.

3. darbība

Dalībvalsts iespējamajai EKI, kas atbilst šās procedūras pirmo divu darbību nosacījumiem, piemēro EKI definīcijas pārrobežu elementu saskaņā ar 2. panta b) punktu. Ja iespējamā EKI atbilst šai definīcijai, tai piemēro nākamo procedūras darbību. Ja infrastruktūra nodrošina nozīmīgu pakalpojumu sniegšanu, tad ņem vērā, vai ir iespējami alternatīvi pakalpojumi un to, kāds ir pakalpojuma darbības pārtraukuma/atjaunošanas ilgums.

4. darbība

Katra dalībvalsts pārējām iespējamajām EKI piemēro pārnozaru kritērijus. Pārnozaru kritērijos ņem vērā: seku nopietnību; vai ir pieejamas iespējamās alternatīvas, ja infrastruktūru izmanto nozīmīga pakalpojuma nodrošināšanai; un darbības pārtraukuma/atjaunošanas ilgumu. Iespējamo EKI, kas neatbilst pārnozaru kritērijiem, neuzskata par EKI. Par iespējamo EKI, kas atbilst visām šīs procedūras darbībām, paziņo vienīgi tām dalībvalstīm, kuras var būtiski ietekmēt šī iespējamā EKI.
